

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1997

Julkaistu Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1997

N:o 66—75

SISÄLLYS

N:o	Sivu
66 Asetus kansanterveyslaitoksesta annetun asetuksen muuttamisesta	105
67 Asetus kansanterveyden neuvottelukunnasta	107
68 Asetus aavikoitumisen estämiseksi vakavasta kuivuudesta ja/tai aavikoitumisesta kärsivissä maissa, erityisesti Afrikassa, tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen voimaansaattamisesta.	109
69 Asetus oikeusrekisterikeskuksesta annetun asetuksen 1 §:n muuttamisesta	110
70 Asetus sakkorangaistuksen täytäntöönpanosta annetun asetuksen muuttamisesta	111
71 Asetus vuonna 1997 kertyvien työnantajan sosiaaliturvamaksujen jakautumasta	117
72 Valtioneuvoston päätös nuorille viljelijöille myönnettävästä käynnistystuesta annetun valtioneuvoston päätöksen 25 §:n muuttamisesta	119
73 Valtiovarainministeriön ilmoitus eräistä ministeriön päätöksistä	120
74 Verohallituksen päätös ennakonpidätyksen toimittamistavoista ja määrästä	121
75 Verohallituksen päätös liikkeen- ja ammatinharjoittajan työmatkasta aiheutuneen elantokustannusten lisäyksen vähentämisestä vuodelta 1997 toimitettavassa verotuksessa	127

N:o 66

Asetus

kansanterveyslaitoksesta annetun asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 17 päivänä tammikuuta 1997

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä

kumotaan kansanterveyslaitoksesta 24 päivänä toukokuuta 1991 annetun asetuksen (848/1991) 15 § sekä

muutetaan 3 §:n 1 momentti, 6 §, 7 §:n 1 kohta, 8 §:n 1 ja 3 momentti, 9 §:n 1 momentti, 10 ja 11 §, 13 §:n 2 momentti sekä 14 ja 16 § seuraavasti:

3 §

Kansanterveyslaitoksen johtokuntaan kuuluu puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja neljä muuta jäsentä, jotka samoin kuin heidän henkilökohtaiset varajäsenensä valtioneuvosto määrää kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Lisäksi johtokuntaan kuuluvat kansanterveyslaitoksen pääjohtaja sekä henkilöstön keskuudestaan kerrallaan enintään kolmeksi vuodeksi valitsema edustaja.

6 §

Kansanterveyslaitoksen päällikkönä on pääjohtaja. Pääjohtajalla ja muulla kuin yleisen osaston päällikkönä toimivalla osastonjohtajalla on professorin arvonimi.

7 §

Kelpoisuusvaatimuksena kansanterveyslaitoksen virkoihin on:

1) pääjohtajalla, muulla kuin yleisen osaston päällikkönä toimivalla osastonjohtajalla ja tutkimusprofessorilla, että hänellä on hyväksytty tohtorin väitöskirja sekä tieteellinen ja käytännöllinen perehtyneisyys toimialaansa sekä perehtyneisyys hallinnollisiin tehtäviin;

8 §

Pääjohtajan nimittää tasavallan presidentti valtioneuvoston esityksestä virkaa haettavaksi julistamatta.

Muun henkilökunnan nimittää tai ottaa pääjohtaja, jollei työjärjestyksessä toisin määrätä.

9 §

Pääjohtajalle myöntää virkavapautta asianomainen ministeriö ja muille virkamiehille pääjohtaja, jollei jäljempänä tai työjärjestyksessä toisin säädetä tai määrätä. Yli vuoden kestävä muun kuin sellaisen virkavapauden, johon virkamiehellä on lain tai virkaehtosopimuksen nojalla oikeus, myöntää kuitenkin pääjohtajalle valtioneuvosto.

10 §

Pääjohtajan ollessa estynyt toimii hänen sijaisenaan johtokunnan määräämä kansanterveyslaitoksen virkamies. Muiden virkamiesten sijaiset määrää pääjohtaja.

11 §

Pääjohtajan tehtävänä on johtaa, valvoa ja kehittää kansanterveyslaitoksen toimintaa

Helsingissä 17 päivänä tammikuuta 1997

sekä huolehtia johtokunnalle esiteltävien asioiden valmistelusta ja johtokunnan päätösten täytäntöönpanosta.

13 §

Työjärjestyksen vahvistaa pääjohtaja.

14 §

Pääjohtajaa syytetään virkavirheestä Helsingin hovioikeudessa.

16 §

Kansanterveyslaitokseen voidaan ottaa pääjohtajan suostumuksella ulkopuolisia tutkijoita ja harjoittelijoita, jotka kansanterveyslaitokselta palkkiota saamatta tekevät tutkimustyötä tai osallistuvat työharjoitteluun ja saavat siinä käyttää laitoksen laitteita ja tarvikkeita.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1997.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

N:o 67

Asetus**kansanterveyden neuvottelukunnasta**

Annettu Helsingissä 24 päivänä tammikuuta 1997

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään 28 päivänä tammikuuta 1972 annetun kansanterveyslain (66/1972) 4 §:n 2 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 50/1997:

1 §

Neuvottelukunnan asettaminen

Valtioneuvosto asettaa asianomaisen ministeriön esityksestä kolmeksi vuodeksi kerrallaan kansanterveyden neuvottelukunnan.

2 §

Tehtävät

Kansanterveyden neuvottelukunnan tehtävänä on:

1) seurata kansanterveyden kehitystä ja terveyspolitiikan toteutumista;

2) kehittää valtakunnallista terveyspolitiikkaa ja rakentaa terveyttä edistävää yhteistyötä eri hallinnonalojen, järjestöjen ja muiden tahojen kesken;

3) valmistaa yhteistyössä asiantuntijoiden kanssa tautiryhmä- ja ongelmakohtaisia terveysohjelmia ja seurata niiden toimeenpanoa; sekä

4) suorittaa muut asianomaisen ministeriön määräämät tehtävät.

3 §

Kokoonpano

Valtioneuvosto määrää neuvottelukunnan puheenjohtajan, varapuheenjohtajan ja muut jäsenet sekä kullekin henkilökohtaisen varajäsenen. Jäsenten tulee edustaa monipuolisesti terveyden edistämisen kannalta keskeisiä viranomaisia ja kansanterveyden asiantuntemusta. Neuvottelukunnan tulee olla alueellisesti ja kielellisesti edustava.

Jos jäsen tai varajäsen eroaa tai kuolee kesken toimikauden, määrää asianomainen ministeriö hänen tilalleen uuden jäsenen tai varajäsenen jäljellä olevaksi toimikaudeksi.

4 §

Jaostot

Neuvottelukunta voi asettaa keskuudestaan jaostoja. Jaoston puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan määrää neuvottelukunta. Jaostojen jäseninä voi olla myös neuvottelukunnan varajäseniä ja neuvottelukunnan ulkopuolisia asiantuntijoita.

5 §

Voimaantulo

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöön panemiseksi tarvittaviin toimenpiteisiin.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1997.

Helsingissä 24 päivänä tammikuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

N:o 68

A s e t u s

aavikoitumisen estämiseksi vakavasta kuivuudesta ja/tai aavikoitumisesta kärsivissä maissa, erityisesti Afrikassa, tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen voimaansaattamisesta

Annettu Helsingissä 24 päivänä tammikuuta 1997

Ulkoasiainministerin esittelystä säädetään:

1 §
Pariisissa 17 päivänä kesäkuuta 1994 tehty Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimus aavikoitumisen estämiseksi vakavasta kuivuudesta ja/tai aavikoitumisesta kärsivissä maissa, erityisesti Afrikassa, jonka tasavallan presidentti on hyväksynyt 8 päivänä syyskuuta 1995 ja jota koskeva hyväksymiskirja

on talletettu Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerin huostaan 20 päivänä syyskuuta 1995, on voimassa 26 päivästä joulukuuta 1996 niin kuin siitä on sovittu.

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä tammikuuta 1997.

Helsingissä 24 päivänä tammikuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Ole Norrback*

N:o 69

Asetus

oikeusrekisterikeskuksesta annetun asetuksen 1 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 24 päivänä tammikuuta 1997

Oikeusministerin esittelystä
muutetaan oikeusrekisterikeskuksesta 15 päivänä helmikuuta 1996 annetun asetuksen (98/1996) 1 § seuraavasti:

1 §

Organisaatio

keusrekisterikeskuksessa voi olla muita toimintayksilöitä sen mukaan kuin työjärjestyksessä määrätään.

Oikeusrekisterikeskuksessa on hallintoyksikkö, tuomioistuinseuraamusyksikkö, rikkomusyksikkö ja rekisteriyksikkö. Lisäksi oi-

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1997.

Helsingissä 24 päivänä tammikuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Oikeusministeri *Kari Häkämies*

N:o 70

Asetus**sakkorangaistuksen täytäntöönpanosta annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 24 päivänä tammikuuta 1997

Oikeusministerin esittelystä

kumotaan sakkorangaistuksen täytäntöönpanosta 23 päivänä toukokuuta 1969 annetun asetuksen (321/69) 10 §:n 1 momentti, 57 § sekä 58—62 §,

sellaisina kuin niistä ovat 10 §:n 1 momentti on 12 päivänä joulukuuta 1975 annetussa asetuksessa (929/75), 57 § muutettuna 30 päivänä maaliskuuta 1978 ja 19 päivänä joulukuuta 1986 annetuilla asetuksilla (235/78 ja 974/86), 58 § muutettuna mainitulla 30 päivänä maaliskuuta 1978 annetulla asetuksella ja 18 päivänä kesäkuuta 1981 annetulla asetuksella (444/81), 60 § 21 päivänä syyskuuta 1990 annetussa asetuksessa (865/90), 61 § 6 päivänä huhtikuuta 1979 annetussa asetuksessa (398/79) ja 62 § mainituissa 18 päivänä kesäkuuta 1981 annetussa asetuksessa, sekä

muutetaan 4 §:n 1 momentti, 5 §:n 1 momentti, 7 a, 8, 8 a ja 8 b §, 9 §:n 5 ja 7 momentti, 10 §:n 2 momentti, 13 §, 14 §:n 1 momentti, 21 a §, 22 §:n 3 momentti, 23 b, 23 c, 23 e ja 23 f §, 29 §:n 1 ja 2 momentti, 30 §:n 2 momentti, 33 §, 37 §:n 1 momentti, 38, 39, 41 ja 42 §, 42 a §:n 2 momentti, 43 §:n 1 momentti, 44 §:n 1 momentti, 52 §:n 2 momentti, 52 a §:n 1 momentti, 53, 57 a ja 64 §, 66 §:n 2 momentti sekä 67 ja 67 a §,

sellaisina kuin niistä ovat 4 §:n 1 momentti, 5 §:n 1 momentti, 7 a, 8, 8 a ja 8 b §, 9 §:n 7 momentti, 10 §:n 2 momentti ja 66 §:n 2 momentti 20 päivänä maaliskuuta 1992 annetussa asetuksessa (250/92), 9 §:n 5 momentti, 29 §:n 1 momentti sekä 33, 41, 57 a ja 67 a § mainituissa 18 päivänä kesäkuuta 1981 annetussa asetuksessa, 13 § muutettuna viimeksi mainitulla asetuksella ja 16 päivänä joulukuuta 1977 annetulla asetuksella (936/77), 14 §:n 1 momentti, 37 §:n 1 momentti, 39 § ja 42 a §:n 2 momentti viimeksi mainituissa asetuksessa, 21 a §, 30 §:n 2 momentti, 43 §:n 1 momentti, 52 a §:n 1 momentti sekä 53 ja 64 § mainituissa 19 päivänä joulukuuta 1986 annetussa asetuksessa, 22 §:n 3 momentti sekä 23 c ja 23 f § 27 päivänä toukokuuta 1994 annetussa asetuksessa (394/94), 23 b § muutettuna mainitulla 18 päivänä kesäkuuta 1981 annetulla asetuksella ja 20 päivänä joulukuuta 1991 annetulla asetuksella (1638/91), 23 e § 29 päivänä huhtikuuta 1988 annetussa asetuksessa (381/88), 29 §:n 2 momentti mainituissa 6 päivänä huhtikuuta 1979 annetussa asetuksessa, 38 § 18 päivänä lokakuuta 1996 annetussa asetuksessa (731/96), 42 § muutettuna mainituilla 16 päivänä joulukuuta 1977 ja 19 päivänä joulukuuta 1986 annetuilla asetuksilla ja 52 §:n 2 momentti mainituissa 21 päivänä syyskuuta 1990 annetussa asetuksessa, seuraavasti:

4 §

Päätösilmoitukset ja ilmoitukset rangaistusmääräysasiain ratkaisuihin on lähetettävä oikeusrekisterikeskukselle. Rangaistusmääräysasiain ratkaisut on lähetettävä siinäkin tapauksessa, että rangaistusmääräystuomari on katsonut, ettei asiasta voida antaa rangaistusmääräystä.

kauden 15 päivänä oikeusrekisterikeskukselle. Otetta tai jäljennöstä ei saa kuitenkaan lähettää ennen kuin on tieto siitä, onko päätös lainvoimainen.

— — — — —

7 a §

Kun valtiokonttori perii ulosottotoimin valtion takautumisoikeuteen perustuvan saamisen sekä tätä oikeutta käytettäessä valtiolle tuomitun oikeudenkäyntikulujen korvauksen vahingosta vastuussa olevalta rikosvahinkojen korvaamisesta valtion varoista annetun lain (935/1973) nojalla, sen on lähetettävä oikeusrekisterikeskukselle päätös saa-

5 §

Edellä 1 §:n 1 momentin 2 kohdassa mainitun sakkoluettelon ote tai 1 §:n 2 momentissa mainittu jäljennös on lähetettävä kuluttakin kuukaudelta viimeistään seuraavan kuu-

misen maksuunpanosta tai muunlainen asiaa koskeva ilmoitus.

8 §

Jos muutoksenhakutuomioistuin kieltää tai määrää keskeytettäväksi sakkoa tai saamista koskevan täytäntöönpanon, sen on ilmoitettava asiasta heti oikeusrekisterikeskukselle tai saamisen perinnästä huolehtivalle, 65 §:ssä tarkoitetulle valtion viranomaiselle tai laitokselle. Niiden on ilmoitettava asiasta heti ulosottomiehelle, jonka täytäntöönpanavana sakko tai saaminen on.

8 a §

Oikeusrekisterikeskus huolehtii sakon, menettämisseuraamuksen ja saamisen sekä rikosvahinkojen korvaamisesta valtion varoista annetun lain mukaisen, valtion takautumisoikeuteen perustuvan saamisen täytäntöönpanosta.

Oikeusrekisterikeskus huolehtii lisäksi muuntorangaistuksen määräämistä koskevan asian vireillepanemisesta sekä muuntorangaistukseen tuomitun toimittamisesta rangaistustaan suorittamaan.

8 b §

Edellä 1 §:ssä mainituissa ilmoituksissa ja luetteloissa olevat täytäntöönpanossa tarvittavat tiedot kootaan oikeusrekisterikeskuksen sakkorekisteriin. Oikeusrekisterikeskuksella on oikeus sakkorekisterin ylläpitämiseksi saada henkilön nimeä ja osoitetta, henkilötunnuksen muuttumista sekä kuolemaa koskevat tiedot väestön keskusrekisteristä.

9 §

Milloin syyttäjä rangaistusmääräysmenettelyssä katsoo, ettei syytetylle jo tiedoksiantetussa rangaistusvaatimuksessa tarkoitettua asiaa ole syytä saattaa rangaistusmääräyksiin ratkaistavaksi, syyttäjän on ilmoitettava siitä oikeusrekisterikeskukselle sakosta tai saamisesta ehkä maksetun määrän palauttamiseksi asianomaiselle. Ilmoituksessa on mainittava rangaistusvaatimuksen perintätunnus, syytetyt nimi ja osoite sekä vaaditun sakon tai saamisen määrä.

Ennen 7 a §:ssä tarkoitetun saamisen maksuunpanopäätöksen lähettämistä oikeusrekisterikeskukselle valtiokonttorin on lähetettävä maksuvelvolliselle ilmoitus saamisen määrästä ja varattava hänelle tilaisuus maksaa

saaminen ilmoitukseen liitettyllä tilillepanokortilla.

10 §

Oikeusrekisterikeskuksen on ennen täytäntöönpanoon ryhtymistä tarkistettava, onko sen täytäntöönpanavana oleva sakko tai saaminen maksettu ennakolta. Jos sakko tai saaminen on kokonaan tai osittain maksamatta, oikeusrekisterikeskus voi kehottaa tuomittua suorittamaan maksamatta oleva markkamäärä oikeusrekisterikeskuksen postisiirtotilille maksukehotuksessa määrättävänä kahden viikon pituisena maksuaikana. Jos kehoitus ei johda tulokseen, oikeusrekisterikeskuksen on lähetettävä täytäntöönpanokirja asianomaiselle ulosottomiehelle täytäntöönpanoa varten.

13 §

Oikeusrekisterikeskuksella on oltava tarvittava määrä postisiirtotulotilejä sakkojen ja saamisten suorittamista varten.

Sakot ja saamiset on suoritettava postisiirtoliikettä välittävään postitoimipaikkaan, Postipankkiin tai muuhun pankkiin. Ulosottomiehen on myös otettava vastaan suoritus sakosta tai saamisesta, vaikka sitä ei olisi vielä lähetetty ulosottoimin perittäväksi.

14 §

Sakkoa tai saamista maksettaessa on esitettävä niitä koskeva viranomaisen antama ilmoitus tai maksukehoitus. Jos ilmoitus tai maksukehoitus on kadonnut taikka jos maksettavasta rahamäärästä voidaan suorittaa vain osa, on maksu aina suoritettava ulosottomiehelle, jolle on samalla annettava saatavissa olevat tiedot kysymyksessä olevan päätöksen julistaneesta tai antaneesta taikka rangaistusvaatimuksen tehneestä viranomaisesta ja asiaa koskevista päivämääristä ja muista tunnistetiedoista sekä ilmoitettava suoritusvelvollisen osoite.

21 a §

Kun täytäntöönpanokirja 19 tai 21 §:ssä mainitusta syystä palautetaan oikeusrekisterikeskukselle, täytäntöönpanoon ryhtyneen ulosottomiehen on liitettävä siihen todistus täytäntöönpanoa kohdanneesta esteestä.

22 §

Sakkojen etsintäkuulutusrekisteriä pitää oikeusrekisterikeskus. Etsintäkuulutuksen peruutukset ja oikaisu on tehtävä viivytyksettä.

23 b §

Jos saaminen tai siitä maksamatta oleva osa on pienempi kuin 40 markkaa, oikeusrekisterikeskus saa luopua sen täytäntöönpanosta.

Jos saaminen tai siitä maksamatta oleva osa on pienempi kuin 2000 markkaa, oikeusrekisterikeskus saa luopua sen täytäntöönpanosta, milloin saamista koskevan, lainvoiman saaneen päätöksen julistamisesta tai antamispäivästä on kulunut kymmenen vuotta ja on todennäköistä, ettei saamista saada perityksi.

23 c §

Kun saamisen täytäntöönpanokirja palautetaan oikeusrekisterikeskukselle estetodistuksien ja oikeusrekisterikeskus ei 23 b §:n nojalla luovu saamisen täytäntöönpanosta, saaminen on merkittävä saamisrekisteriin. Oikeusrekisterikeskuksen on merkittävä tiedot kertyneistä suorituksista, saamisen perintäoikeuden lakkaamisesta ja muista rekisteritietojen muutoksista saamisrekisteriin.

23 e §

Jos sakosta ei lain mukaan saa määrätä muuntorangaistusta ja sakotettu on tavattu, mutta sakkoa ei ole saatu häneltä kokonaan perityksi, oikeusrekisterikeskuksen on siirrettävä sakko saamisrekisteriin. Sakon perinnästä ja siitä aiheutuvista toimenpiteistä on tuolloin soveltuvin osin voimassa, mitä edellä saamisrekisterissä olevan saamisen perinnästä säädetään.

23 f §

Oikeusrekisterikeskus luovuttaa sakkojen etsintäkuulutusrekisterissä sekä sen yhteydessä pidettävässä saamisrekisterissä olevat tiedot poliisille rangaistusten täytäntöönpanosta annetun lain (39/1889) 6 luvun 6 §:n 2 momentissa sekä tämän asetuksen 23 d §:n 2 momentissa tarkoitettujen tehtävien suorittamista varten. Tiedot saadaan luovuttaa massaluovutuksena.

29 §

Kun sakotettu haastetaan sakon muunto-

rangaistuksen määrittämistä koskevaan oikeudenkäyntiin, on sakotetulle annettava todistus haastamisesta. Haastetodistus laaditaan vahvistetun kaavan mukaiselle lomakkeelle, ja siihen on merkittävä myös lomakkeessa edellytetyt tiedot sakotetusta ja maksamatta jääneestä sakosta. Kappale todistusta on lähetettävä tuomioistuimelle, syyttäjälle, ulosottomiehelle ja oikeusrekisterikeskukselle. Ulosottomiehen on liitettävä syyttäjälle lähetettävään kappaleeseen sakon täytäntöönpanokirja. Haastetodistuksen kappale, jonka ulosottomies lähettää täytäntöönpanoa pyytäneelle viranomaiselle, katsotaan sakon lopulliseksi tilitykseksi.

Sakotetulle on haastettaessa annettava tilillepanokortti, jolla sakko tai sakot, joista hänet on haastettu, voidaan maksaa haastamispaikkakunnan ulosottomiehen postisiirtotilille. Hänelle on myös annettava ohjeet sakon maksamista varten. Liikkuvaan poliisiin kuuluvan poliisimiehen haasteessa sakosta etsintäkuulutetun, haastettavalle voidaan edellä tarkoitetun tilillepanokortin sijasta antaa tilillepanokortti, jolla sakko tai sakot voidaan maksaa oikeusrekisterikeskuksen postisiirtotilille.

30 §

Jos muunnettava sakko on määrätty vuonna 1984, 1985 tai 1986 tehdystä rikoksesta, syyttäjän on hankittava ennen oikeudenkäyntiä oikeusrekisterikeskuksen rikosrekisteristä selvitys sakotetun mahdollisesti suorittamista muuntorangaistuksista. Jos tällöin ilmenee, että haasteessa mainituista sakoista ei lain mukaan saa määrätä muuntorangaistusta, syyttäjän on viivytyksettä huolehdittava tiedoksi annetun haasteen peruuttamisesta. Syyttäjän on ilmoitettava asiasta sille viranomaiselle, joka on lähettänyt sakon täytäntöönpanotavaksi tai antanut sitä koskevan etsintäkuulutuksen, sekä liitettävä ilmoitukseen sakon täytäntöönpanokirja. Asiasta on ilmoitettava myös haastamispaikkakunnan ulosottomiehelle.

33 §

Oikeusrekisterikeskuksen on, saatuaan tiedon etsintäkuulutetun haastamisesta, viipymättä lähetettävä sakon täytäntöönpanokirja sen paikkakunnan syyttäjälle, jonka alioikeuteen sakotettu on haastettu vastaamaan.

37 §

Alioikeuden on ratkaistuaan muuntorangaistuksen määräämistä koskevan asian lähettävä vahvistetun kaavan mukaiselle lomakkeelle laadittu ilmoitus ratkaisusta kahden kappaleena 4 §:n 2 momentissa säädetyn ajan kuluessa oikeusrekisterikeskukselle. Ilmoitukseen on liitettävä sakon täytäntöönpanokirja. Ilmoitus voidaan lähettää myös muunlaisena ilmoituksena sen mukaan kuin asianomainen ministeriö määrää.

38 §

Ylemmän tuomioistuimen on lähetettävä jäljennös 37 §:ssä tarkoitetussa asiassa antamastaan päätöksestä oikeusrekisterikeskukselle 5 §:ssä säädetystä ajasta.

39 §

Muuntorangaistuksen täytäntöönpanokirjana on tuloste sakkorekisteristä, tuomioistuimen ilmoitus asian ratkaisusta taikka jäljennös tai lyhennysjäljennös tuomioistuimen päätöksestä.

41 §

Kun päätös, jolla muuntorangaistus on määrätty, on saanut lainvoiman, oikeusrekisterikeskuksen on lähetettävä muuntorangaistuksen täytäntöönpanokirja täytäntöönpanoa varten sen paikkakunnan ulosottomiehelle, missä tuomittu asuu tai oleskelee. Muuntorangaistuksen määräämisestä on myös ilmoitettava sille viranomaiselle, joka on lähettänyt vankeudeksi muunnetun sakon täytäntöönpantavaksi.

42 §

Ulosottomiehen on pidettävä huolta siitä, että muuntorangaistusta lainvoiman saaneella päätöksellä suorittamaan määrätty henkilö viipymättä toimitetaan asianomaiseen rangaistuslaitokseen, sekä lähetettävä täytäntöönpanoasiakirjat vankilan johtajalle. Jos muuntorangaistus on määrätty vuonna 1984, 1985 tai 1986 tehdystä rikoksesta määrätyn sakon sijasta, vankilan johtajalle on myös lähetettävä oikeusrekisterikeskuksesta hankittu selvitys tuomitun mahdollisesti suorittamista muuntorangaistuksista. Jos asiassa käy selville, että muuntorangaistusta ei rangaistusten täytäntöönpanosta annetun asetuksen 2 ja 6 luvun muuttamisesta annetun lain (651/86) voimaantulosäännös huomioon ottaen voida osaksikaan panna täytän-

töön, täytäntöönpanosta on luovuttava ja asiakirjat palautettava oikeusrekisterikeskukselle.

Asiakirjojen palauttamisesta oikeusrekisterikeskukselle etsintäkuuluttamista varten sekä etsintäkuulutuksesta ja sen peruuttamisesta on soveltuvin osin voimassa, mitä 21, 21 a, 22 ja 23 §:ssä säädetään. Etsintäkuulutuksessa on mainittava myös muunnetuista sakoista suorittamatta oleva rahamäärä. Muuntorangaistuksen etsintäkuulutus on peruutettava myös silloin, kun sakon muuntorangaistusta ei lain mukaan saa panna täytäntöön.

Tuomitulta on ennen rangaistuslaitokseen toimittamista tiedusteltava, onko hän velkajärjestelyssä ja onko hän viimeisten kolmen kuukauden aikana ollut hoidettavana rangaistusten täytäntöönpanosta annetun lain 2 luvun 1 e §:ssä tarkoitetussa laitoksessa. Myönteisessä tapauksessa hänelle on viimeksi ilmoitettava mahdollisuudesta täytäntöönpanon lykkäämiseen. Jos ulosottomies katsoo, että täytäntöönpanoon on ryhdyttävä, on ulosottomiehen tehtävä tästä ja sen syistä merkintä täytäntöönpanokirjaan. Jos etsintäkuulutuksen perusteella tavattu ilmoittaa pyytävänsä lykkäystä, poliisimiehen on otettava asiasta viipymättä yhteys ulosottomiehen. Jos ulosottomies myöntää lykkäyksen, tuomittu on heti päästettävä vapaaksi, ja lykkäyksestä ja sen päättymisen ajankohdasta on ilmoitettava oikeusrekisterikeskukselle. Oikeusrekisterikeskuksen on tehtävä lykkäyksestä merkintä täytäntöönpanokirjaan ja sakkorekisteriin sekä ilmoitettava siitä etsintäkuulutusrekisteriin.

42 a §

Oikaisun tehneen tuomioistuimen tai tuomarin on tehtävä oikaisusta merkintä myös 37 §:ssä tarkoitettuihin ilmoituksiin. Jos oikaisu tehdään vasta ilmoitusten lähettämisen jälkeen, oikaisusta on tehtävä merkintä tuomioistuimelle palautettuun muuntorangaistuksen täytäntöönpanokirjaan tai, jollei se ole saatavilla, oikaisusta on muutoin viipymättä ilmoitettava oikeusrekisterikeskukselle.

43 §

Jos sakotettu muuntorangaistuksen määräämisen jälkeen, mutta kuitenkin sinä aikana, jona hänellä on oikeus muunnettujen sakkojen maksamiseen, maksaa sakon tai sakko-

jen, siltä osin kuin niitä ei ole aikaisemmin maksettu rahana tai suoritettu muuntorangaistuksena, rahamäärän kokonaan, maksun vastaanottajan on ilmoitettava maksusta viipymättä oikeusrekisterikeskukselle tai ulosottomiehelle.

44 §

Muuntorangaistusta kärsimään määrätyn henkilön vastaanottamisesta rangaistuslaitokseen vankilan johtajan on viipymättä ilmoitettava oikeusrekisterikeskukselle.

52 §

Rangaistusten täytäntöönpanosta annetun lain 6 luvun 12 §:ssä ja 2 luvun 1 d §:n 6 momentissa tarkoitetun vankeudeksi muunnetun yhden tai useamman sakon kokonaan suoritettu rahamäärä on tilitettävä oikeusrekisterikeskukselle.

52 a §

Kun poliisimies on ottanut vastaan sakosta tai sakon muuntorangaistuksesta etsintäkuulutetulta taikka saamisrekisteriin merkityltä tuomitulta suorituksen, hänen on asianomaisen poliisipäällikön määräämänä aikana tilitettävä kertyneet varat poliisilaitoksen tilintekijälle. Tämän on tilitettävä varat oikeusrekisterikeskukselle. Tilityksestä on soveltuvin osin voimassa, mitä ulosottomiehen tilityksestä edellä säädetään. Liikkuvaan poliisiin kuuluva poliisimies saa tilitää varat myös paikallispoliisin tilintekijälle.

53 §

Vankilan johtajan on viivytyksettä tilitettävä asianomaiselle ulosottomiehelle ne varat, jotka ovat kertyneet, kun sakotettu rangaistuslaitoksessa ollessaan on maksanut sakon, josta muuntorangaistusta ei ole vielä määrätty. Milloin muuntorangaistukseen tuomittu on rangaistuslaitoksessa maksanut kokonaan sakon, jonka sijasta muuntorangaistus on määrätty, tilitettävät rahat on lähetettävä oikeusrekisterikeskukselle.

57 a §

Oikeusrekisterikeskuksen on merkittävä täytäntöönpantavinaan olevista sakoista, menettämisseuraamuksista ja saamisista sakkorekisteriin tarpeelliset tiedot asianomaisesta

ulosottomiehestä, etsintäkuuluttamisesta ja sen muutoksista, muuntorangaistuksen määräämisestä tai tieto siitä, ettei sakosta saa sitä määrätä, menetetyksi tuomitun esineen tai muun valtion haltuun tuomitun omaisuuden luovuttamisesta asianomaiselle viranomaiselle sekä muista kutakin asiaa koskevista toimenpiteistä. Sakkorekisteriin on merkittävä myös sakosta ja saamisesta suoritettut maksut, ulosottomiehen tilittämät rahamäärät, menetetyksi tuomitun omaisuuden myynnistä kertyneet rahamäärät, muunnettujen tai niiden sakkojen rahamäärät, joista muuntorangaistus on jätetty rikoslain 2 luvun 5 §:n nojalla määräämättä, sekä perittävänä olevasta sakosta tai saamisesta laillisesta syystä poistetut tai lyhennetyt rahamäärät.

64 §

Oikeusrekisterikeskuksen on merkittävä sakkorekisteriin muuttopäätöksestä sen saapumispäivä, asiassa suoritettut toimenpiteet ja niiden suorittamisen aika, ulosottomiehen oikeusrekisterikeskukselle ilmoittamat toimenpiteet, täytäntöönpanoa kohdannut este sekä tieto siitä, milloin muuntorangaistukseen tuomittu on otettu vastaan rangaistuslaitokseen taikka milloin hän maksamalla sakosta tai sakoista suorittamatta jääneen rahamäärän kokonaan on vapautunut muuntorangaistusta suorittamasta, samoin kuin maksettu rahamäärä.

66 §

Jollei saamista saada ulosotetuksi tuomitun omaisuudesta, täytäntöönpanoa pyytänyt viranomainen tai laitos voi ilmoittaa siitä oikeusrekisterikeskukselle saamisen merkitsemiseksi saamisrekisteriin. Saamisrekisteriin on merkittävä se viranomainen tai laitos, jolle täytäntöönpanossa kertyneet varat on tilitettävä, ja tämän viranomaisen postisiirtotilin numero.

67 §

Oikeusrekisterikeskuksen on havaitessaan, että tuomioistuimen tai muun viranomaisen pitämästä sakkoluettelosta tai muusta täytäntöönpanokirjasta taikka oikeusrekisterikeskukselle lähetettävästä ilmoituksesta tai muusta asiakirjasta puuttuu jotakin, mikä siihen olisi ollut merkittävä, tai että siinä oleva merkintä on virheellinen tai epäselvä taikka että asiakirjaa ei ole oikeusrekisteri-

keskukselle lähetetty säädetyssä ajassa, pyydettyä selvitystä sakkoluetteloa pitävältä tai päätöksen antaneelta viranomaiselta.

Milloin ulosottomies havaitsee, että täytäntöönpanokirjassa on edellä tarkoitettu virhe tai puutteellisuus, hänen on viivytyksettä ilmoitettava siitä oikeusrekisterikeskukselle.

67 a §

Oikeusrekisterikeskuksen on oikeuskanslerin antamien ohjeiden mukaisesti lähetettävä oikeuskanslerille kuukausittain rangaistusten tuomitsemisen ja täytäntöönpanon valvontaa varten tarvittavat päätösilmoitusten ja rangaistusmääräysten jäljennökset.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1997.

Lääninhallituksissa perittävänä olleita sakkoja ja saamia koskevat asiakirjat jäävät lääninhallituksiin säilytettäväksi. Oikeusrekisterikeskus antaa ohjeet 1 päivänä syyskuuta 1997 vireillä olevien muuntorangaistusten täytäntöönpanoa koskevien asiakirjojen säilyttämisestä.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 24 päivänä tammikuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Oikeusministeri *Kari Häkämies*

N:o 71

Asetus

vuonna 1997 kertyvien työnantajan sosiaaliturvamaksujen jakautumasta

Annettu Helsingissä 24 päivänä tammikuuta 1997

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä säädetään työnantajan sosiaaliturvamaksusta 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun lain (366/1963) 16 §:n 2 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 957/1972:

1 §
Vuodelta 1997 ilman erillistä maksuunpanoa suoritetuista työnantajan sosiaaliturvamaksuista on katsottava olevan:

1) kun palkan maksajana on valtio, muu valtion laitos kuin sellainen liikelaitos, johon sovelletaan valtion liikelaitoksista annettua lakia (627/1987), tai Ahvenanmaan maakunta

työnantajan sosiaalitur- vamaksu- prosentti	kansan- eläke- maksua %	sairaus- vakuutus- maksua %
6,80	58,088	41,912

2) kun palkan maksajana on kunta, kuntayhtymä tai kunnallinen liikelaitos

työnantajan sosiaalitur- vamaksu- prosentti	kansan- eläke- maksua %	sairaus- vakuutus- maksua %
4,75	66,316	33,684

3) kun palkan maksajana on evankelis-luterilainen kirkko, sen seurakunta tai seura-

kuntayhtymä taikka ortodoksinen kirkkokunta tai sen seurakunta

työnantajan sosiaalitur- vamaksu- prosentti	kansan- eläke- maksua %	sairaus- vakuutus- maksua %
10,80	36,574	63,426

4) kun palkan maksajana on muu kuin 1—3 kohdassa tarkoitettu työnantaja

työnantajan sosiaalitur- vamaksu- prosentti	kansan- eläke- maksua %	sairaus- vakuutus- maksua %
4,00	60,000	40,000
5,60	71,429	28,571
6,50	75,385	24,615

2 §
Vuodelta 1997 maksuunpanon perusteella suoritetuista työnantajan sosiaaliturvamaksuista on katsottava olevan:

- 1) kansaneläkemaksua 65,3 %
- 2) sairausvakuutusmaksua 34,7 %

3 §

Vuonna 1997 kertyvistä, vuoteen 1996 ja sitä aikaisempiin vuosiin kohdistuvista työnantajan sosiaaliturvamaksuista on katsottava olevan:

- 1) kansaneläkemaksua 64,8 %
- 2) sairausvakuutusmaksua 35,2 %

Helsingissä 24 päivänä tammikuuta 1997

4 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1997.

Tätä asetusta sovelletaan myös ennen sen voimaantuloa maksuunpantuihin, 1 päivänä tammikuuta 1997 tai sen jälkeen kertyneisiin työnantajan sosiaaliturvamaksuihin.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 72

Valtioneuvoston päätös**nuorille viljelijöille myönnettävästä käynnistystuesta annetun valtioneuvoston päätöksen 25 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 23 päivänä tammikuuta 1997

Valtioneuvosto on maa- ja metsätalousministeriön esittelystä *muuttanut* nuorille viljelijöille myönnettävästä käynnistystuesta 16 päivänä marraskuuta 1995 annetun valtioneuvoston päätöksen (1366/1995) 25 §:n 1 ja 2 momentin, sellaisena kuin niistä on 2 momentti päätöksessä 290/1996, seuraavasti:

25 §

Avustuksen ja lainan maksatus

Avustus maksetaan viran puolesta kahtena yhtä suurena vuotuisena eränä. Ensimmäinen erä maksetaan maaliskuun tai lokakuun 15 päivänä sen mukaan, kumpi ajankohta ensiksi seuraa päätöksen antamista tai, jos tilanpito aloitetaan päätöksen antamisen jälkeen, tilanpidon aloittamista. Toinen erä maksetaan vuoden kuluttua ensimmäisen erän maksamisesta.

Laina voidaan nostaa enintään kahdessa erässä. Koko laina on nostettava kahden vuoden kuluessa tuen myöntämisestä ja vuoden kuluessa lainan myöntämisestä. Maa- ja

metsätalousministeriö voi antaa tarkempia määräyksiä lainan nostamisesta. Laina katsotaan myönnettyksi sinä ajankohtana, jona velkakirja on allekirjoitettu.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1997.

Ennen tämän päätöksen voimaantuloa myönnettyyn käynnistystukeen sisältyvän avustuksen maaliskuussa 1998 maksamatta oleva määrä maksetaan kerralla 15 päivänä maaliskuuta 1998, jollei tuen saaja 31 päivään heinäkuuta 1997 mennessä ilmoita maaseutuelinkeinopiirille vastustavansa maksatusajan lyhentämistä ja mahdollista maksuajankohdan muuttamista.

Helsingissä 23 päivänä tammikuuta 1997

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Nuorempi hallitussihteeri Katriina Pessa

N:o 73

Valtiovarainministeriön ilmoitus
eräistä ministeriön päätöksistä

Annettu Helsingissä 23 päivänä tammikuuta 1997

Valtiovarainministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 17 päivänä lokakuuta 1980 annetun asetuksen (696/1980) 2 b §:n nojalla, sellaisena kuin se on 22 päivänä joulukuuta 1993 annetussa asetuksessa (1364/1993):

Valtiovarainministeriö on antanut seuraavat päätökset:

Päätöksen nimi	n:o	antopäivä	voimaan- tulopäivä
VMp verovuoden 1996 ennakonpidätysten tili- tyksissä sovellettavista jako-osuuksista	8/00/97	15.01.1997	17.01.1997
VMp verovuoden 1997 ennakonpidätysten tili- tyksissä sovellettavista jako-osuuksista	9/00/97	15.01.1997	17.01.1997

Edellä mainitut päätökset on julkaistu valtiovarainministeriön määräyskokoelmassa. Päätökset ovat saatavissa valtiovarainministeriön hallintoyksikön tietopalvelusta, PL 286, 00171 Helsinki, puhelin (09)160 3060.

Helsingissä 23 päivänä tammikuuta 1997

Osastopäällikkö *Lasse Arvela*

Vanhempi finanssisihteeri Merja Taipalus

N:o 74

Verohallituksen päätös

ennakonpidätyksen toimittamistavoista ja määrästä

Annettu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 1996

Verohallitus on 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun ennakkoperintälain (1118/96) 6 §:n 3 momentin 2 kohdan nojalla määrännyt:

1 luku

Ennakonpidätyksen yleissäännös

1 §

Ennakonpidätys palkasta ja muusta ennakonpidätyksen alaisesta tulosta toimitetaan siten kuin 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun ennakkoperintäasetuksen (1124/96) 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12 ja 15 §:ssä on säädetty ja tällä päätöksellä määrätään.

taan muuta palkkatuloa kuin merityötuloa varten määrättyjen pidätysprosenttien mukaan 7 prosenttiyksiköllä alennettuna. Jos verokorttiin on merkitty ennakkoperintäasetuksen 4 §:ssä tarkoitettu perus- ja lisäprosentti, alennetaan edellä tarkoitettulla tavalla vain perusprosenttia. Näin saadusta ennakonpidätyksen määrästä vähennetään 200 mk jokaiselta kalenterikuukaudelta, jolta palkansaaja on oikeutettu tuloverolain 97 §:n 4 momentissa tarkoitettuun vähennykseen (cross-trade -vähennys).

2 luku

Ennakonpidätys yhteissuorituksesta ja merityötulosta

2 §

Suorituksesta, joka maksetaan kahdelle tai useammalla yhteisesti, ennakonpidätys toimitetaan 50 %:n suuruisena. Lääninverovirasto jakaa tulon ja ennakonpidätyksen suorituksen saajien kesken, jos lääninverovirastolle toimitetaan asiasta selvitys.

3 §

Tuloverolain (1535/92) 74 ja 75 §:ssä tarkoitettua merityötulosta ennakonpidätys toimitetaan merityötuloa varten verokorttiin merkittyjen pidätysprosenttien mukaan siten kuin ennakkoperintäasetuksen 4, 5, 6 §:ssä sekä 8 §:n 2 ja 3 momentissa on säädetty. Merityötuloa varten säädettyjen pidätysprosenttien puuttuessa ennakonpidätys toimitetaan

3 luku

Ennakonpidätys eläkkeestä ja elinkorosta

4 §

Eläkkeestä, määrääkäsena työkyvyttömyyseläkkeenä maksettavasta kuntoutustuesta ja elinkorosta ennakonpidätys on toimitettava verovelvolliselle eläkettä varten määrätyn henkilökohtaisen prosenttiluvun mukaan, jos verovelvollinen esittää verokortin tai muun määräyksen henkilökohtaisesta pidätysprosentista, tai maksaja on saanut tiedon eläkkeestä toimitettavasta pidätysprosentista ennakkoperintälain 10 §:ssä tarkoitettulla tavalla tai erikseen verotoimistosta.

Jos verovelvolliselle ei ole määrätty eläkkeestä toimitettavaa ennakonpidätystä varten henkilökohtaista pidätysprosenttia, ennakonpidätys eläkkeestä ja elinkorosta on toimitettava siten kuin palkasta ennakkoperintäasetuksen 4, 5 ja 6 §:ssä on säädetty.

Maksettaessa eläkettä tai elinkorkoa aikaisemmin maksetun eläkkeen tai elinkoron lisäksi tahi kertasuorituksena taikka taannehtivasti useammalta maksukaudesta ennakonpidätys toimitetaan 50 %:n suuruisena. Ennakonpidätystä ei kuitenkaan toimiteta, jos tässä tarkoitettu suoritus on enintään 100 markkaa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettun kuntoutustuen ja toistaiseksi myönnetyn työkyvyttömyyseläkkeen korotuksesta ennakonpidätys toimitetaan 40 %:n suuruisena.

5 §

Kansaneläkkeestä ja perhe-eläkelain mukaisesta perhe-eläkkeestä ennakonpidätys on toimitettava jäljempänä esitetyin rajoituksin siten kuin 4 §:ssä on määrätty.

Perhe-eläkelain mukaisesta lesken eläkkeestä ennakonpidätys toimitetaan 30 %:n suuruisena, ellei maksajalla ole 4 §:ssä tarkoitettuja verovelvollisen ennakonpidätystietoja.

Kansaneläkkeestä ja perhe-eläkelain mukaisesta perhe-eläkkeestä ennakonpidätys toimitetaan 4 §:n 3 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa 30 prosentin suuruisena. Ennakonpidätystä ei kuitenkaan toimiteta, jos tässä tarkoitettu suoritus on enintään 100 markkaa.

Jos kansaneläke tai perhe-eläkelain mukainen muu eläke kuin lesken alkueläke on enintään 450 markkaa kuukaudessa tai verovelvollinen saa perhe-eläkelain mukaista ennen 1.7.1990 alkanutta lapsen eläkettä tahi pelkästään perhe-eläkelain mukaista muuta eläkettä kuin lesken alkueläkettä, eläkkeestä ei ole toimitettava ennakonpidätystä, ellei kansaneläkelaitokselle ole annettu ennakonpidätyksen velvoittavaa määräystä ennakkoperintälain 10 §:ssä määrättyllä tavalla tai erikseen verotoimistosta. Ennakonpidätystä ei myöskään toimiteta täysimääräistä kansaneläkettä tai ennen 1.7.1990 alkanutta perhe-eläkelain mukaista lapsen eläkettä tahi pelkkää perhe-eläkelain mukaista muuta eläkettä kuin lesken alkueläkettä saavalle maksettavasta 4 §:n 3 momentissa tarkoitettusta kansaneläkkeestä tai perhe-eläkkeestä, joka on kertynyt vain maksuvuodelta.

Kansaneläkelaitoksen maksaessa takautuvasti muulta kuin maksuvuodelta veronalaista eläkettä samalta ajalta, jolta verovelvollinen on saanut kansaneläkelaitoksen maksamaa verovapaata eläkettä, ennakonpidätys toimitetaan eläkkeiden erotuksesta 15 %:n suuruisena. Maksuvuodelta takautuvasti maksettavasta eläkkeestä ennakonpidätys on 15 %

koko takautuvan eläkkeen määrästä kuitenkin enintään eläkkeiden erotus. Jos aikaisemmin maksettu eläke on ollut veronalaista, ennakonpidätys eläkkeiden erotuksesta toimitetaan siten kuin 4 §:n 3 momentissa on säädetty.

4 luku

Ennakonpidätys kuntoutusrahasta, vakuutus- ja vahingonkorvauksista sekä vakuutusmaksujen palautuksesta

6 §

Vakuutetulle suoritettavasta sairausvakuutuslain mukaisesta päivarahasta ja erityishoitolahasta, kuntoutusrahasta (611/91) 14, 15 ja 17 §:n mukaisesta ja muusta kuin eläkkeen lisäksi maksettavasta kuntoutusrahasta sekä muusta sairausvakuutuslain tai kansaneläkelain nojalla tulojen tai elatuksen vähentymisestä maksettavasta korvauksesta ennakonpidätys on toimitettava ennakkoperintäasetuksen 4 ja 5 §:ssä säädetyllä tavalla palkkaa varten määrättyjen pidätysprosenttien mukaan korotettuna 2 prosenttiyksiköllä. Pidätysprosenttia ei koroteta, jos verokortissa on määräys, jonka mukaan pidätysprosentti nousee tulojen kasvaessa tai jos verokortissa on verotoimiston ennakkoperintälain 18 §:n nojalla antama määräys pidätysprosentin suuruudesta.

Jos suorituksen maksaja ei ole saanut ennakkoperintälain 10 §:ssä tarkoitettulla tavalla pidätyksen toimittamista varten tietoja eikä verovelvollinen esitä suorituksen maksajalle verokorttia, ennakonpidätys toimitetaan prosenttimääräisenä seuraavasti:

Sairausvakuutuslain mukainen korvaus ja muu kuin eläkkeen lisäksi maksettava kuntoutusraha mk/päivä	Ennakonpidätysprosentti
1,00—135,00	20
135,01—217,00	25
217,01—301,00	30
301,01—398,00	35
398,01—549,00	40
549,01—734,00	45
734,01—	50

Ennakonpidätys sairausvakuutuslain nojalla maksettavasta enintään 60 markan määräisestä päivarahasta on toimitettava 1 ja 2 momentista poiketen 20 %:n suuruisena. Ansio-työssä olevalle verovelvolliselle vähimmäis-

määräisenä maksettavasta äitiys- tai vanhempainrahasta ennakonpidätys on kuitenkin toimitettava 40 %:n suuruisena. Ennakonpidätystä ei kuitenkaan toimiteta edellä tässä momentissa tarkoitetuista suorituksista eikä kuntoutusrahasta, jos suoritus on enintään 20 markkaa päivää kohti.

Tartuntatautilain (583/86) nojalla maksettavasta päivärahasta ja ansionmenetykskorvauksesta ennakonpidätys toimitetaan edellä 1—3 momentissa tarkoitettulla tavalla.

Eläkkeensaajan saadessa lisäksi kuntoutusrahaa, toimitetaan kuntoutusrahasta ennakonpidätys 40 %:n suuruisena. Jos eläke, jonka lisäksi kuntoutusrahaa maksetaan, on enintään 450 markkaa kuukaudessa, eikä siitä ole 5 §:n 3 momentin nojalla toimitettava ennakonpidätystä, ei ennakonpidätystä ole toimitettava myöskään kuntoutusrahasta, ellei maksajalle ole annettu ennakonpidätyksen toimittamiseen velvoittavaa määräystä erikseen verotoimistosta.

Harkinnanvaraisesta kuntoutusavustuksesta ennakonpidätys toimitetaan siten kuin ennakkoperintäasetuksen 4 ja 5 §:ssä on säädetty. Jos verovelvollinen saa samanaikaisesti muuta ennakonpidätyksenalaista tuloa, ennakonpidätys toimitetaan siten kuin ennakkoperintäasetuksen 6 §:ssä on sivutuloista säädetty.

Kun edellä 1, 3 ja 4 momentissa tarkoitettuja korvauksia maksetaan aikaisemmin maksettujen korvausten lisäksi tai kertasuorituksena tahi useammalta kaudelta yhdellä kertaa taikka muulta ajalta kuin verovuodelta, ennakonpidätys toimitetaan 2 momentissa olevan taulukon osoittaman pidätysprosentin suuruisena. Ennakonpidätys toimitetaan tämän taulukon mukaan myös sairausvakuutuslain mukaisen omavastuuajan korvaamisesta maatalousyrittäjille annetun lain (118/91) mukaisista päivärahoista.

7 §

Vakuutuskassalaissa (1164/92) tarkoitetun kassan jäsenelleen maksamista etuuksista ennakonpidätys toimitetaan seuraavasti:

1) jos kassa maksaa täyttä palkkaa vastavaa täydennyspäivärahaa tai samanaikaisesti sairausvakuutuslain mukaista päivärahaa sekä sairausajan palkan ja sairausvakuutuslain mukaisen päivärahan erotusta (täydennyspäivärahaa), ennakonpidätys toimitetaan ennakkoperintäasetuksen 4 ja 5 §:ssä säädettyllä tavalla palkkaa varten määrättyjen pidätysprosenttien mukaan korotettuna 2 prosenttiyksiköllä. Pidätysprosenttia ei koroteta, jos verokortissa on

määräys, jonka mukaan pidätysprosentti nousee tulojen kasvaessa tai jos verokortissa on verotoimiston ennakkoperintälain 18 §:n nojalla antama määräys pidätysprosentin suuruudesta,

2) jos kassa maksaa samanaikaisesti sairausajan palkan jälkeiseltä ajalta korvausta (lisäpäivärahaa) ja sairausvakuutuslain mukaista päivärahaa, ennakonpidätys toimitetaan ennakkoperintäasetuksen 4 ja 5 §:ssä määrättyllä tavalla palkkaa varten määrättyjen pidätysprosenttien mukaan korotettuna 2 prosenttiyksiköllä. Pidätysprosenttia ei koroteta, jos verokortissa on määräys, jonka mukaan pidätysprosentti nousee tulojen kasvaessa tai jos verokortissa on verotoimiston ennakkoperintälain 18 §:n nojalla antama määräys pidätysprosentin suuruudesta,

3) jos suorituksen maksaja ei ole saanut ennakkoperintälain 10 §:ssä tarkoitettulla tavalla pidätyksen toimittamista varten tarvittavia tietoja eikä verovelvollinen esitä maksajalle verokorttia, ennakonpidätys toimitetaan edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista suorituksista 6 §:n 2 momentissa olevan taulukon osoittaman prosenttiluvun suuruisena,

4) jos vakuutuskassalaissa tarkoitettu kassa maksaa pelkästään täydennys- tai lisäpäivärahaa, ennakonpidätys toimitetaan ennakkoperintäasetuksen 6 §:ssä säädettyllä tavalla.

8 §

Kun vahingoittuneelle suoritetaan pakollisen tapaturma- tai liikennevakuutuksen, potilasvakuutuksen tai rikosvahinkojen korvaamisesta valtion varoista annetun lain (935/73) nojalla muuta korvausta kuin eläkettä tai elinkorkoa, ennakonpidätys toimitetaan ennakkoperintäasetuksen 4 ja 5 §:ssä säädettyllä tavalla palkkaa varten määrättyjen pidätysprosenttien mukaan korotettuna 2 prosenttiyksiköllä. Pidätysprosenttia ei koroteta, jos verokortissa on määräys, jonka mukaan pidätysprosentti nousee tulojen kasvaessa tai jos verokortissa on verotoimiston ennakkoperintälain 18 §:n nojalla antama määräys pidätysprosentin suuruudesta.

Kun maksetaan 1 momentissa tarkoitettuja suorituksia aikaisemmin maksettujen korvausten lisäksi tai kertasuorituksena tahi useammalta kaudelta yhdellä kertaa taikka taannehtivasti muulta ajalta kuin verovuodelta, ennakonpidätys toimitetaan 50 %:n suuruisena.

Ennakonpidätys toimitetaan 50 %:n suuruisena tai siten kuin ennakkoperintäasetuksen 6 §:ssä on sivutuloista määrätty:

1) tuloverolain (1535/92) 78 §:ssä tarkoitetuista henkilövahingon johdosta maksettavista korvauksista;

2) tuloverolain 79 §:ssä tarkoitetuista vapaaehtoisten vakuutusten vakuutussuorituksista;

3) vapaaehtoisten eläkevakuutusten vakuutusmaksujen palautuksena tai takaisinostolla taikka muutosarvona saaduista suorituksista;

4) tuloverolain 81 §:n 2 momentissa tarkoitettuista kertamaksullisen eläkevakuutuksen tuotosta ja

5) sairaalavakuutuksen nojalla saaduista veronalaisista hoitopäiväkorvauksista.

9 §

Tapaturmavakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta annetun lain (625/91) ja liikennevakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta annetun lain (626/91) nojalla kuntoutusajalta maksettavista ansionmenetyskorvauksista ennakonpidätys toimitetaan siten kuin 4 §:ssä ja 8 §:n 1 ja 2 momentissa on määrätty.

5 luku

Ennakonpidätys työttömyysturvetuuksista, lakkoavustuksesta ja vuorottelukorvauksesta

10 §

Työttömyysturvalain (602/84) nojalla maksettavista etuuksista, työvoimapolitiisesta aikuiskoulutuksesta annetussa laissa (763/90) tarkoitettu koulutustuesta ja työllisyysasetuksen (130/93) nojalla yrittäjäksi ryhtyvälle työttömälle henkilölle maksettavasta työllistämistuesta ennakonpidätys toimitetaan enakkoperintäasetuksen 4, 5 tai 6 §:ssä säädettyllä tavalla palkkaa varten määrättyjen pidätysprosenttien mukaan korotettuna 2 prosenttiyksiköllä. Pidätysprosenttia ei koroteta, jos verokortissa on määräys, jonka mukaan pidätysprosentti nousee tulojen kasvaessa tai jos verokortissa on verotoimiston enakkoperintälain 18 §:n nojalla antama määräys pidätysprosentin suuruudesta.

Ennakonpidätys toimitetaan 20 %:n suuruisena:

1) työttömyysturvalain nojalla maksettavasta peruspäivärahasta;

2) työvoimapolitiisesta aikuiskoulutuksesta annetussa laissa (763/90) tarkoitettu peruspäivärahan suuruisesta koulutustuesta;

3) työllisyysasetuksen (130/93) nojalla työttömälle maksettavasta työharjoittelutuesta;

4) työvoimapalveluihin liittyvistä etuuksista annetussa asetuksessa (1253/93) tarkoitusta vajaakuntoiselle ja ammatinvalinnanohjauksessa olevalle maksettavasta päivärahasta;

5) valtioneuvoston päätöksen nojalla maksettavasta nuorten kesätyöstä ja

6) työmarkkinatuesta annetun lain (1542/93) nojalla maksettavasta työmarkkinatuesta.

Ennakonpidätystä ei kuitenkaan toimiteta edellä 2 momentissa tarkoitetuista suorituksista, jos suoritus on enintään 20 markkaa päivää kohti.

Kun 1 tai 2 momentissa tarkoitettuja suorituksia maksetaan aikaisemmin maksettujen lisäksi tai muulta ajalta kuin verovuotta edeltävältä joulukuulta, ennakonpidätys toimitetaan 1 tai 2 momentista poiketen seuraavan taulukon osoittaman prosenttiluvun suuruisena:

Työttömyysturvalain mukainen korvaus mk/päivä	Ennakonpidätys- prosentti
1,00—156,00	20
156,01—230,00	25
230,01—270,00	30
270,01—376,00	35
376,01—597,00	40
597,01—926,00	45
926,01—	50

Jos suorituksen maksaja ei ole saanut enakkoperintälain 10 §:ssä tarkoitettulla tavalla pidätyksen toimittamista varten tarvittavia tietoja eikä verovelvollinen esitä maksajalle verokorttia, ennakonpidätys toimitetaan edellä 4 momentissa olevan taulukon mukaan myös 1 momentissa tarkoitetuista suorituksista.

Työllisyysasetuksen muuttamisesta annetun asetuksen (51/94) nojalla maksettavasta osaaikalisästä ennakonpidätys toimitetaan seuraavasti:

Osa-aikalisä mk/kuukausi	Ennakonpidätys- prosentti
1,00—3 000,00	20
3 000,01—4 000,00	25
4 000,01—	30

11 §

Työtaistelun johdosta asianomaisen työ-

markkinajärjestön suorittamasta veronalaisesta lakkoavustuksesta tai muusta siihen rinnastettavasta avustuksesta ennakonpidätys toimitetaan 10 §:n 4 momentissa olevan taulukon osoittaman prosenttiluvun suuruisena.

12 §

Vuorottelukorvauksesta annetussa laissa (1663/95) tarkoitetusta vuorottelukorvauksesta ennakonpidätys toimitetaan enakkoperintäasetuksen 4, 5 ja 6 §:ssä säädettyllä tavalla palkkaa varten määrättyjen pidätysprosenttien mukaan alennettuna 3 prosenttiyksiköllä. Pidätysprosenttia ei alenneta, jos verokortissa on määräys, jonka mukaan pidätysprosentti nousee tulojen kasvaessa tai jos verokortissa on verotoimiston enakkoperintälain 18 §:n nojalla antama määräys pidätysprosentin suuruudesta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu vuorottelukorvauksesta ennakonpidätys toimitetaan 20 %:n suuruisena, jos sen määrä perustuu työttömyysturvalain mukaiseen peruspäivärahaan.

6 luku

Ennakonpidätys lasten kotihoidon tuesta ja omaishoidon tuesta

13 §

Lasten kotihoidon tuesta ja sairaan tai vammaisen lapsen vanhemmalle maksettavasta omaishoidon tuesta ennakonpidätys toimitetaan enakkoperintäasetuksen 4 ja 5 §:ssä säädettyllä tavalla palkkaa varten määrättyjen pidätysprosenttien mukaan korotettuna 2 prosenttiyksiköllä. Pidätysprosenttia ei koroteta, jos verokortissa on määräys, jonka mukaan pidätysprosentti nousee tulojen kasvaessa tai jos verokortissa on verotoimiston enakkoperintälain 18 §:n nojalla antama määräys pidätysprosentin suuruudesta.

Jos verovelvollinen saa samanaikaisesti muuta ennakonpidätyksen alaista tuloa, josta ennakonpidätys toimitetaan 1 §:ssä tarkoitetun päätoimen tuloa varten määrätyn pidätysprosentin mukaan, ennakonpidätys toimitetaan kotihoidon tuesta ja edellä 1 momentissa tarkoitettu omaishoidon tuesta siten kuin sivutulosta enakkoperintäasetuksen 6 §:ssä on säädetty.

7 luku

Ennakonpidätys opintotuesta

14 §

Opintotukilain (65/94) 2 §:ssä tarkoitettu aikuisopintorahasta ennakonpidätys toimitetaan 20 prosentin suuruisena.

Opintotukilain (65/94) 2 §:ssä tarkoitettu opintorahasta ennakonpidätys toimitetaan 10 prosentin suuruisena.

8 luku

Ennakonpidätys palkkaturvalain ja valtion virkamieslain nojalla maksettavasta suorituksesta

15 §

Palkkaturvalain (649/73) nojalla työntekijälle palkkaturvana maksettavasta suorituksesta ennakonpidätys toimitetaan prosenttimääräisenä seuraavasti:

Jos suoritus on vähintään 20 markkaa ja enintään 7 500 markkaa, ennakonpidätys on 30 prosenttia. Suorituksen siitä osasta, joka ylittää 7 500 markkaa, ennakonpidätys on 50 prosenttia.

Jos maksajana on palkkaturvalain 3 a §:n 2 momentissa (1587/92) tarkoitettu konkurssipesä, ennakonpidätys toimitetaan siten kuin enakkoperintäasetuksen 4, 5 ja 6 §:ssä on säädetty.

Valtion virkamieslain (750/94) nojalla maksettavasta toistuvasta korvauksesta ennakonpidätys toimitetaan siten kuin enakkoperintäasetuksen 4, 5 ja 6 §:ssä on säädetty.

9 luku

Ennakonpidätys urheilijan palkkiosta

16 §

Urheilijan palkkioista ennakonpidätys on toimitettava siten kuin enakkoperintäasetuksen 4, 5 ja 6 §:ssä on säädetty.

10 luku

Ennakonpidätys maatalousyrittäjien luopumiskorvauksesta

17 §

Maatalousyrittäjien luopumiskorvauksesta

annetun lain (1330/92) mukaisesta luopumiskorvauksesta ennakonpidätys toimitetaan siten kuin ennakoperintäasetuksen 4, 5 ja 6 §:ssä on määrätty.

11 luku

Ennakonpidätys avolaitosvangille maksettavasta toimintarahasta

18 §

Avolaitoksessa rangaistusta suorittavan vangin saamasta toimintarahasta ennakonpidätys toimitetaan siten kuin ennakoperintäasetuksen 4 ja 5 §:ssä on määrätty.

12 luku

Muut ennakonpidätyksen toimittamista koskevat määräykset

19 §

Työministeriön Kymen työvoimapiiriin perustaman selvittely-yksikön toimiessa kotitalouden asiamiehenä, ennakonpidätys toimitetaan seuraavan taulukon osoittaman prosenttimäärän suuruisena:

Palkka mk/päivä	Ennakonpidätys-prosentti
20,00—132,00	30
132,01—165,00	35
165,01—231,00	40
231,01—330,00	45
330,01—	50

Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 1996

Pääjohtaja *Jukka Tammi*

20 §

Ennakonpidätys muusta kuin edellä tässä päätöksessä mainituista ansiotulona pidettävistä suorituksista toimitetaan siten kuin ennakoperintäasetuksen 4, 5 ja 6 §:ssä on säädetty.

Jos maksajalla ei ole käytettävissään suorituksen saajan ennakonpidätyksen toimittamisessa tarvittavia tietoja, ennakonpidätys toimitetaan siten kuin ennakoperintäasetuksen 3 §:ssä säädetään.

21 §

Ennakonpidätys on toimitettava pienempänä kuin tässä päätöksessä on määrätty, jos verovelvollinen hyvissä ajoin ennen suorituksen maksua esittää tätä osoittavan verokortin tai verotoimiston antaman muun vastaavan määräyksen.

Verovelvollisen pyynnöstä ennakonpidätys on toimitettava suurempana kuin tässä päätöksessä on määrätty.

22 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1997.

Tällä päätöksellä kumotaan verohallituksen 22 päivänä joulukuuta 1995 antama päätös (1806/95) siihen 20 päivänä helmikuuta 1996 ja 19 päivänä kesäkuuta 1996 tehtyine muutoksineen (125/96 ja 482/96) kuitenkin niin, että sitä sovelletaan tammikuussa 1997 maksettaviin suorituksiin siltä osin kuin 20 päivänä joulukuuta 1996 annetussa ennakoperintäasetuksessa (1124/96) ei toisin määrätä.

Päätöksen 14 §:n 2 momenttia sovelletaan kuitenkin vasta 1 päivänä kesäkuuta 1997 alkaen, lukuvuodelta 1997—1998 maksettaviin suorituksiin.

Ylitarkastaja Riitta Roos

N:o 75

Verohallituksen päätös**liikkeen- ja ammatinharjoittajan työmatkasta aiheutuneen elantokustannusten lisäyksen vähentämisestä vuodelta 1997 toimitettavassa verotuksessa**

Annettu Helsingissä 17 päivänä tammikuuta 1997

Verohallitus on elinkeinotulon verottamisesta 24 päivänä kesäkuuta 1968 annetun lain 8 §:n 12 kohdan nojalla, sellaisena kuin se on 29 päivänä joulukuuta 1989 annetussa laissa (1339/89) määrännyt:

1 §

Liikkeen- ja ammatinharjoittajalla on oikeus vähentää omasta ja puolisonsa elinkeinotoimintaan liittyvästä tilapäisestä matkasta aiheutunut elantokustannusten lisäys kirjantpitoon kirjattujen menojen tai muun luotettavan selvityksen mukaisesti.

Jos matkasta aiheutunutta elantokustannusten lisäystä ei ole vähennetty 1 momentin mukaisesti, vähennys saadaan tehdä tämän päätöksen 3, 4 ja 5 §:ssä määrättyllä tavalla.

2 §

Elantokustannusten lisäyksellä tarkoitetaan määrää, jolla verovelvollisen ruokailu- ja muut elantokustannukset matkan johdosta ylittävät hänen tavanomaiset elantokustannuksensa. Matkustamisesta ja majoittumisesta aiheutuneet menot saadaan vähentää erikseen.

3 §

Matkan kestoajasta riippuen elantokustannusten lisäyksenä saadaan vähentää:

matkan kestoajasta	vähennyksen määrä
— yli 6 tuntia	53,—
— yli 10 tuntia	100,—

kun matkaan käytetty aika ylittää viimeisen täyden matkavuorokauden

vähennyksen määrä

matkan kestoajasta	
— vähintään 2 tunnilla	53,—
— yli 6 tunnilla	100,—

Matkavuorokaudella tarkoitetaan 24 tunnin pituista ajanjaksoa, joka alkaa verovelvollisen lähtiessä matkalle toimipaikastaan tai asunnostaan ja päättyy hänen palatessaan toimipaikkaansa tai asuntoonsa.

4 §

Lisääntyneiden elantokustannuksien vähentäminen edellyttää, että matka on ulottunut yli 15 kilometrin etäisyydelle verovelvollisen toimipaikasta tai asunnosta, riippuen siitä, kummasta matka on tehty.

5 §

Jos ulkomaille tehty matka on kestänyt vähintään 10 tuntia, elantokustannusten lisäyksenä saadaan vähentää määrä, joka vastaa vuodelta 1997 toimitettavassa verotuksessa verosta vapaaksi katsottavien matkakustannusten korvausten perusteista ja määräistä annetussa verohallituksen päätöksessä mainittuja ulkomaille tehdyistä työmatkoista suoritettavien päivärahojen enimmäismääriä.

Vähennys lasketaan matkavuorokausittain. Matkavuorokausi on 24 tuntia matkan alkamisesta tai edellisen matkavuorokauden päättymisestä.

N:o 75

Vähennyksen enimmäismäärä määräytyy sen maan tai alueen mukaan, missä matkavuorokausi ulkomailla päättyy. Jos matkavuorokausi päättyy laivalla tai lentokoneessa, määräytyy vähennyksen määrä sen maan tai alueen mukaan, josta laiva tai lentokone on viimeksi lähtenyt tai jonne se Suomesta lähdettäessä ensiksi saapuu.

Suomeen palattaessa verovelvollinen saa lisääntyneinä elantokustannuksina vähentää puolet viimeksi päättyneeltä matkavuorokaudelta lasketusta ulkomaanpäivärahaa vastaavasta määrästä, jos matkaan käytetty aika ylittää viimeisen ulkomaan alueella tai sieltä lähteneessä laivassa tai lentokoneessa päättyneen täyden matkavuorokauden yli kahdella tunnilla.

Jos matkaan käytetty aika ylittää viimeisen ulkomaan alueella tai sieltä lähteneessä laivassa tai lentokoneessa päättyneen täyden matkavuorokauden yli kymmenellä tunnilla, verovelvollinen saa vähentää lisääntyneinä elantokustannuksina viimeksi päättyneeltä matkavuorokaudelta laskettua ulkomaanpäivärahaa vastaavan määrän. Kotimaahan paluun jälkeen alkaneelta matkavuorokaudelta tai sen osalta elantokustannusten lisäys saadaan vähentää 3 §:n mukaan.

Verovelvollinen saa vähentää lisääntyneet elantokustannukset kysymyksessä olevaa maata varten 1 momentissa tarkoitettulla tavalla vahvistettua päivärahaa vastaavan määrän, jos ulkomaille tehty matka on kestänyt vähintään 10 tuntia. Mikäli matkaan käytetty kokonaisaika jää alle 10 tunnin, elantokustannusten lisäys saadaan vähentää kotimaan matkoja koskevien säännösten ja markkamäärien mukaisesti.

6 §

Vähennyksen saamiseksi verovelvollisen on esitettävä selvitys matkan ajankohdasta, kestoajasta ja kohteesta sekä sen liittymisestä elinkeinotoimintaan.

7 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1997. Sitä sovelletaan vuodelta 1997 toimitettavassa verotuksessa. Vuoden 1996 aikana tehtyihin matkoihin sovelletaan Verohallituksen päätöksessä (5/96) liikkeen- ja ammatinharjoittajan työmatkasta aiheutuneen elantokustannusten lisäyksen vähentämisestä vuodelta 1996 toimitettavassa verotuksessa säädettyä markkamääriä.

Helsingissä 17 päivänä tammikuuta 1997

Pääjohtaja *Jukka Tammi*

Keskusverolautakunnan sihteeri Mervi Hyvönen